

عنوان مقاله:

ادراک فطری از دیدگاه علامه طباطبایی(ره)

محل انتشار:

دوفصلنامه آموزه های فلسفه اسلامی، دوره 8، شماره 13 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

رضا اکبریان - دانشگاه تربیت مدرس

غلامعلی مقدم - هیئت علمی دانشگاه علوم اسلامی رضوی

خلاصه مقاله:

فطرت از مسائل مطرح در هستی شناسی فلسفی و مبنای جهت گیری انسان در ادراک و گرایش اوست و اثبات یا انکار آن آثار و لوازم وجودی و معرفتی زیادی در پی دارد. در تبیین ادراکات فطری، گستره و آثار آن، دیدگاه های مختلفی ارائه شده است؛ عده ای ادراکات و گرایش های فطری را به طور کلی انکار کرده و عده ای آن را پذیرفته اند. در میان معتقدان نیز تبیین یکسانی از فطرت موجود نیست. در این مقاله دیدگاه خاص علامه طباطبایی در وجودشناسی ادراک فطری، مبنای فلسفی و آثار آن را از دیدگاه ایشان تبیین کرده و نشان داده ایم که وی بر اساس مبنای و نگرش خاص فلسفی خود، دیدگاهی نو در این باره عرضه داشته و ادراک فطری را به نحو وجودی محض، متفاوت با سایر سیستم های رایج فلسفی و بدون نیاز به مبنای آن ها تبیین کرده است. در جانب سلبی، معنای فطرت نه عقل گرایی مطلق به معنای ادراکات ذاتی فطری است که در فلسفه دکارت آمده، و نه اومانیزم مطلق به معنای خالی بودن ذات انسان از هرگونه جهت گیری گرایشی و ادراکی. از حیث اثباتی نیز ادراک وجود مقید خود است که عین تعلق و ربط و وابستگی به وجود مطلق است و انسان به محض ادراک وجود مقید خود، به تقدم وجود مطلق در دار هستی و آثار گسترده و البته دارای مراتب این ادراک اعتراف می کند.

کلمات کلیدی:

فطرت، ادراکات فطری، آثار فطرت، علامه طباطبایی، وجود مقید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1321444>

